

Epe, Grote Kerk
31 december 1997
Schriftlezingen: | Psalmen 131 | Mattheüs 11: 25-30 | Ida Gerhardt | NBG51 | LB'73
Tekst: Psalmen 131

Orde van dienst:

Welkom mededelingen

Organist: dhr. Dalhuizen

Aansteken van de paarskaars

Stil gebed

Votum:

Onze hulp
Is in de Naam van de Heer
Die hemel en aarde gemaakt heeft
Die trouw houdt tot in Eeuwigheid
En nooit los laat
Wat Zijn hand begon

Amen

Zingen Gezang 392: 1, 2 en 3

1 Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers, Heer, ontvallen mij.
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij.

2 Wees bij mij, nu de dag ten einde spoedt.
Alles verdoft wat glans bezat en gloed.
Alles vervalt in 't wisselend getij,
maar Gij die eeuwig zijt, blijf mij nabij.

3 U heb ik nodig, uw genade is
mijn enig licht in nacht en duisternis.
Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.

& Groet:

Genade zij u
En vrede
van God de Vader
en van Jezus Christus Zijn zoon
in de gemeenschap met de Heilige Geest
Amen

Zingen Psalm 90: 1 en 2

1 Gij zijt geweest, o Heer, en Gij zult wezen
de zekerheid van allen die U vrezen.
Geslachten gaan, geslachten zullen komen:
wij zijn in uw ontferming opgenomen.
Wij mogen bouwen op de vaste grond
van uw beloften en van uw verbond.

2 Nog eer de bergen uit de baaierd stegen,
de aarde en de zee gestalte kregen,
nog eer uw scheppend woord aan alle leven
een wereld om te wonen heeft gegeven,
God, zijt Gij God, dezelfde die Gij zijt,
van eeuwigheid en tot in eeuwigheid.

Gebed

Zingen Gezang 135: 3

3 Lof aan U die eeuwig leeft
en op aarde vrede geeft,
Gij die ons geworden zijt
taal en teken in de tijd,
al uw glorie legt Gij af
ons tot redding uit het graf,
dat wij ongerept en rein
nieuwgeboren zouden zijn.
Hoor, de engelen zingen de eer
van de nieuw geboren Heer!

Gebed om de opening van de Schrift

Schriftlezingen

1^e lezing Psalmen 131

1 Heer, niet verheft zich mijn hart,
Mijn ogen vermeten zich niet.
Ik begeef mij niet in wat te groot is,
Te wonderbaarlijk voor mij.
2 Neen, bedaren liet ik, verstillen mijn ziel
Als een kind bij zijn moeder geborgen;
Als dat kind zo voel ik mijn ziel,
3 Dat Israël wachte de Heer,
Van thans tot in eeuwigheid.

Zingen Psalm 130: 2 en 3

2 Zoudt Gij indachtig wezen al wat een mens misdeed,
wie zou nog kunnen leven in al zijn angst en leed?
Maar Gij wilt ons vergeven, Gij scheldt de schulden kwijt,

opdat wij zouden vrezen uw goedertierenheid.

3 Ik heb mijn hoop gevestigd op God den Heer die hoort.
Mijn hart, hoezeer onrustig, wacht zijn verlossend woord.
Nog meer dan in de nachten wachters het morgenlicht,
blijf ik, o Heer, verwachten uw lichtend aangezicht.

2^e lezing Mattheüs 11: 25-30

25 Te dien tijde hief Jezus aan en zeide: Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard. 26 Ja, Vader, want zo is het een welbehagen geweest voor U. 27 Alle dingen zijn Mij overgegeven door mijn Vader en niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon en wie de Zoon het wil openbaren. 28 Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; 29 neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; 30 want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Zingen Gezang 234

1 Al heeft Hij ons verlaten,
Hij laat ons nooit alleen.
Wat wij in Hem bezaten
is altijd om ons heen
als zonlicht om de bloemen
een moeder om haar kind.
Teveel om op te noemen
zijn wij door Hem bemind.

2 Al is Hij opgenomen,
houd in herinnering,
dat Hij terug zal komen,
zoals Hij van ons ging.
Wij leven van vertrouwen,
dat wij zijn majesteit
van oog tot oog aanschouwen
in alle eeuwigheid.

Verkondiging

Zingen Psalm 131

1 O Heer, er is geen trots in mij,
ik houd mijn hart van hoogmoed vrij,
ik zoek niet met een waanwijs oog
naar wat te groot is en te hoog.

2 Heb ik mijn ziel niet naar uw wil
gevoegd in vrede, mild en stil,
zoals het pas gespeende kind
troost in zijn moeders armen vindt?

3 Gespeend en toch getroost, zo laat
mijn ziel zich leiden door Gods raad.
Hoop, Israël, op God den Heer,
rust bij Hem nu en immermeer.

Dankgebed en voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen Gezang 393

1 De dag, door uwe gunst ontvangen,
is weer voorbij, de nacht genaakt;
en dankbaar klinken onze zangen
tot U, die 't licht en 't duister maakt.

2 Die dan, als onze beden zwijgen,
als hier het daglicht onderduikt,
weer nieuwe zangen op doet stijgen,
ginds waar de nieuwe dag ontluikt.

3 Zodat de dank, U toegezonden,
op aard nooit onderbroken wordt,
maar steeds opnieuw door mensenmonden
gezongen en gesproken wordt.

4 Voorwaar de aarde zal getuigen
van U, die thans en eeuwig zijt,
tot al uw schepselen zich buigen
voor uwe liefd' en majesteit.

Zegen